

простихъ,” всички онѣзи, на които си простиълъ, ще излѣзатъ съ хубави дрехи предъ Господа и ще кажатъ: „Да, простиълъ ни е“. Като кажешъ лъжа, пакъ ще излѣзатъ онѣзи, на които не си простиълъ; и като кажешъ истината, пакъ ще излѣзатъ онѣзи, на които си простиълъ.

Казвате: ама въ онзи свѣтъ ще има ли виждане?

— Ще има, братко, ще има. Сега вие не виждате, защото сте съ маски, тогава ще бждете безъ маски. Този свѣтъ сега е балъ-маске, не го знаешъ отъ гдѣ е. Не, не, всички тѣзи маски ще се снематъ, и въ онзи свѣтъ нѣщата ще бждатъ реални. Сега виждаме, колко сѫ неестествени хората! Запримѣръ, мжжъ и жена седятъ дома си, смѣятъ се, шегуватъ се, това-онова, но идва по едно врѣме проповѣдникътъ отвѣнка. Набожни хора сѫ тѣ! Набожните хора иматъ една особена маска. Веднага казватъ: свещеникътъ иде! Всички се изправятъ, като войници, посрѣщатъ го. Седне проповѣдникътъ: „Е, какъ сте вие съ Господа?“ — Много сме добрѣ. Ние постоянно четемъ Евангелието, колко хубаво е това Евангелие, какви хубави нѣща сѫ писани за Христа, за страданията му, за сърцето и т. н.! Свещеникътъ казва: „Много хубаво, моето стадо, Господъ да ви благослови!“ Излѣзе си вѣнка, а тѣ слѣдъ него: Кисъ-кисъ-кисъ! Той се качи на амвона и казва: „Вчера посѣтихъ едно сѣмейство, отлични братя сѫ тѣ, четатъ Евангелието и плачатъ. Плачать, да, но това е представление! Свещеникътъ ще дойде, ще поръси този-онзи и ще си замине. И всички намиратъ, че работитъ вървята много добре, а въ сѫщностъ работитъ не вървята хубаво Прѣди повече отъ 15 години, пѣтувамъ прѣзъ селото Гюлекюръ за Николаевка, правя една есенна екскурзия, както често ги правя. Излизамъ къмъ южната страна на селото Гюлекюръ, гледамъ, на срѣща ми тича единъ щъркелъ. Тича, тича, спрѣ се. Дойде до мене, положи си главата на колѣнѣтъ ми, но гледамъ, едното му крилце, тѣй надолу — увиснало. Пипнахъ го, видѣхъ, че крилото му е счупено. Питамъ: кой го застави да дойде при мене? Сега, азъ разговарямъ съ този щъркелъ. Казва ми: „Господине, какво ще правя, моето крилце е счупено, моитѣ другари заминаха, а азъ, ако остана тукъ